Παρήγορος ἡ πληροφορία, ὅτι πρόκειται νὰ ἀρχίσουν συντόμως αἱ ἐργασίαι ἀνεγέρσεως τοῦ νοσοκομείου καὶ τοῦ σταδίου. Ἀρκετὰ ἐχρόνισε τὸ σοβαρὸν αὐτὸ διὰ τὰς Πάτρας θέμα.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Ἡ μία μετὰ τὴν ἄλλην ξεπετάγονται αἱ πολυκατοικίαι εἰς τὴν πόλιν μας καὶ ἄλλαι εἶναι ἕτοιμαι πρὸς ἀνέγερσιν. Αἱ Πάτραι ἀποκτοῦν ὄψιν Εὐρωπαϊκῆς μεγαλουπόλεως.

ΜΙΑ ΟΧΙ ΠΑΡΗΓΟΡΟΣ ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ

ΜΕΙΟΥΝΤΑΙ ΣΥΝΕΧΩΣ ΤΑ ΑΠΟΘΕΜΑΤΑ ΤΟΥ ΥΔΑΤΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΛΑΝΗΤΗΝ ΜΑΣ

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΘΑ ΕΥΡΕΘΗ ΠΡΟ ΑΠΡΟΟΠΤΟΥ

Παρατηρεῖται ἔλλειψις εἰς τὴν Ἑλλάδα ἰδίως διὰ τὰς ἀγροτικὰς περιοχάς

Η ΠΑΤΡΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΠΛΕΟΝ ΝΕΡΟΜΑΝΑ

Τοῦ ροταριανοῦ κ. ΓΕΩΡΓ. ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΥ

Ὁ διευθυντὴς τῶν Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Δήμου Πατρέων κ. Γεώργ. Βασιλόπουλος εἰς μίαν τῶν τελευταίων συνεστιάσεων τοῦ Ροταριανοῦ Ὁμίλου Πατρῶν ὡμίλησε περὶ τοῦ ὑπερπληθυσμοῦ καὶ τῶν δημιουργηθέντων ὑδρευτικῶν ἀναγκῶν. Τὴν ὁμιλίαν τοῦ κ. Βασιλοπούλου λόγω τοῦ ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος αὐτῆς δημοσιεύομεν ὡς κατωτέρω:

Μέχρι τὸ 1906 ἡ πόλις τῶν Πατρῶν 35.000 κατοίκων περίπου ὑδρεύετο ἐκ τῶν πηγῶν Ρωμανοῦ ἐλαχίστης παροχῆς 1500 μ. κυβικὰ ἀνὰ ἡμέραν ἤτοι 40 χιλιόγραμμα ἀνὰ ἡμέραν καὶ κάτοικον. Κατὰ τὸ 1906 προσετέθησαν αἱ πηγαὶ Βελουχίου ἐλαχίστης παροχῆς 3.500 μ. κυβικὰ ἀνὰ ἡμέραν ἤτοι ἐν συνόλῳ μὲ πηγὰς Ρωμανοῦ 5.000 μ. κυβικὰ ἀνὰ ἡμέραν 150 χιλιόγραμμα ἀνὰ ἡμέραν καὶ κάτοικον καὶ τοῦτο μέχρι τοῦ τέλους τοῦ Α΄. παγκοσμίου πολέμου ἐθεωρεῖτο ὡς μία κατανάλωσις ὑπερβολική. Μεταγενέστερα καὶ μέχρι σήμερον προσετέθησαν καὶ ἄλλαι πηγαὶ ὥστε μὲ πληθυσμὸν 100.000 κατοίκων περίπου νὰ ἔχωμεν ἐλαχίστην παροχὴν 38.000 μ. κυβικὰ ἀνὰ ἡμέραν καὶ κάτοικον δηλ. μόνον δι' οἰκιακὴν χρῆσιν ἡ κατανάλωσις ἀνὰ ἄτομον εἰς διάστημα 60 ἐτῶν (δηλ. 2 γενεῶν) 7πλασιάσθη. Τὸ ὅτι σήμερον σπαταλᾶται εἰς δημοτικὰς κρήνας τὸ ὕδωρ εἶναι ἀληθές, ἀλλὰ ἡ ἀναλογία σπαταλᾶται πολὺ ὀλιγώτερον ἀπὸ ὅτι ἐσπαταλᾶτο πρὸ τοῦ 1905, διότι ἐν τῷ μεταξὺ ἡ χρῆσις τῶν ὑδρομέτρων περιώρισε πολὺ τὴν σπατάλην.

Ξεκινώντας ἀπὸ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς οἰκιακῆς καταναλώσεως προχωρῶ εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς Βιομηχανίας καὶ τῆς Γεωργίας. Ἐνῶ τότε ἡ κατανάλωσις διὰ τὰς Βιομηχανίας ἦτο ἄγνωστος διότι δὲν ὑπῆρχον Βιομηχανίαι, ὑπολογίζω ὅτι σήμερον μόνον διὰ τὰς Βιομηχανίας τῶν Πατρῶν καταναλίσκεται ποσότης 50.000 μ. κυβικῶν ἀνὰ ἡμέραν καὶ κάτοικον, προερχομὴνη ἐξ ἰδίων ἀρτεσιανῶν φρεάτων καὶ συνεπῶς ἂν προστεθῇ εἰς τὴν κατανάλωσιν τῆς οἰκιακῆς χρήσεως ἔχομε 800 χιλιόγραμμα ἀνὰ ἡμέραν καὶ κάτοικον ἔναντι 40 πρὸ 2 γενεῶν.

Ἐπὶ πλέον, παραλείπω ὅτι πέριξ τῆς πόλεως ὑπάρχουσι διὰ τοὺς θερινοὺς μήνας 300 περίπου φρέατα μὲ ἄντλησιν διὰ ἠλεκτροκινήτων ἢ τοιαῦτα ἀρτεσιανά.

Ἐνῶ ὅλαι αἱ βιομηχανίαι καὶ ὁ Δῆμος μέχρι τὸ 1958 παρελάμβανον τὸ ὕδωρ ἐξερχόμενον τῶν ἀρτεσιανῶν, ἔκτοτε ἀρχῆς γενομένης ὑπὸ τοῦ Δήμου ἐσυστηματοποιήθη ἡ διὰ ἀντλήσεως λῆψις τοῦ ὕδατος τῶν ἀρτεσιανῶν, τουλάχιστον διὰ τοὺς θερινοὺς μήνας. Ἂν δημιουργηθῶσι μερικαὶ ὑβροβόροι Βιομηχανίαι ἀκόμη πέριξ τῆς πόλεως δὲν θὰ πρέπει νὰ μᾶς κάμῃ ἐντύπωσιν τὸ ὅτι θὰ παύσωμεν νὰ βλέπωμεν κατὰ μῆκος τῆς ὁδοῦ Ἰτεῶν νὰ ρέουσιν ἐλευθέρως τὰ ὕδατα τῶν ἀρτεσιανῶν κατὰ τοὺς θερινοὺς μήνας.

Ὁμοίως ἀπὸ τὰς ἐφημερίδας βλέπομεν κατὰ τοὺς θερινοὺς μῆνας τῶν τελευταίων ἐτῶν παράπονα τῶν παραγωγῶν γεωργικῶν προϊόντων Ἀργολίδος, Ἠλείας, Λουτρακίου κλπ. ὅτι λόγω τῆς ἐντατικῆς ἀντλήσεως τῶν τελευταίων ἐτῶν ἐγένετο ἀναρρόφησις ἁλμυροῦ ὕδατος. Ὁμοίως ἐκ πληροφορίας ἦν ἔχω παρὰ συναδέλφου ὑδραυλικοῦ εἰς ἄντλησιν εἰς μέγα βάθος παρὰ τὸν Βοτανικὸν Ἀθηνῶν παρουσιάσθη ὕδωρ ἁλμυρὸν.

Τὰ ἀνωτέρω στοιχεῖα εἶναι ἐνδεικτικὰ ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐλπίζωμεν ἀπεριορίστως εἰς τὸ μεγάλο βάθος διὰ νὰ ἱκανοποιήσωμεν τὴν καθημερινῶς αὐξανομένην ζήτησιν ὕδατος. Εὐτυχῶς διὰ τὰς Πάτρας ἡ κίνησις τῶν ὑπογείων ὑδάτων εἶναι τοιαύτη ὥστε ἀποκλείεται ἐνδεχόμενον ἀναρροφήσεως ἁλμυροῦ ὕδατος. Τὰ ὅσα ἐλέχθησαν προηγουμένως διὰ τὰς Πάτρας ἦτο μία εἰσαγωγὴ διὰ νὰ σχηματισθῇ ἡ ἰδέα τῆς ζητήσεως εἰς τὸ παρὸν τοῦ ὕδατος καὶ ἐξ αὐτοῦ νὰ σχηματισθῇ ἡ ἰδέα τῆς εἰς τὸ μέλλον ζητήσεως.

Πρὸ 50 ἐτῶν ὁ πληθυσμὸς τῆς γῆς ἦτο 1.600.000.000, πρὸ 25 ἐτῶν 2.200.000.000 καὶ πρὸ 10 ἐτῶν 2.400.000.000. Σήμερον ὁ πληθυσμὸς τῆς γῆς ὑπολογίζεται εἰς 2.800.000.000 ψυχὰς παρὰ τὰς θεομηνίας, πολέμους καὶ ἀσθενείας. Κάθε λεπτὸν ἔχομε περίσσευμα (δηλ. διαφορὰν μεταξὺ γεννήσεων καὶ θανάτων) 80 ἀτόμων. Κάθε ἔτος ἔχομεν περίσσευμα 50.000.000 ἀτόμων ὅπερ εἶναι ἡ διαφορὰ μεταξὺ 110.000.000 ἐτησίως γεννήσεων καὶ 60.000.000 ἐτησίως θανάτων. Ἂν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ παραμείνῃ ὁ ἀνωτέρω ρυθμὸς εἰς τὸ ἐτήσιον περίσσευμα διὰ τὸ ἐγγὺς καὶ ἀπώτερον μέλλον μετὰ 40 ἔτη ἡ γῆ θὰ ἔχῃ πληθυσμὸν 5.000.000.000 ἀτόμων, μετὰ 1.100 ἔτη κάθε ἄτομον θὰ ἀντιστοιχεῖ εἰς ἓν μέτρον τετραγωνικὸν γῆς καὶ μετὰ 5.000 ἔτη τὸ συνολικὸν βάρος τῶν ἀνθρώπων θὰ ἦτο ἴσον μὲ τὸ βάρος τῆς γῆς.

Οἱ ἀνωτέρω ἀριθμοὶ ἂν καὶ μαθηματικῶς ὀρθοὶ δὲν εἶναι ἐκ τῆς πραγματικότητος παρὰ φανταστικοὶ διὰ τὸ ἀπώτερον μέλλον, εἶναι ὅμως ἐνδεικτικὸν τῆς τάσεως αὐξήσεως τοῦ πληθυσμοῦ. Διὰ τὴν διατροφὴν τοῦ μελλοντικοῦ πληθυσμοῦ τοῦ πραγματικοῦ καὶ ὄχι τοῦ φανταστικοῦ θὰ πρέπει ἀντιστοίχως νὰ αὐξηθῶσιν αἱ παραγωγαὶ τῶν δύο κυριωτέρων συντελεστῶν τῆς ἐπιδιώσεως τῆς Βιομηχανίας καὶ τῆς Γεωργίας ποὺ ἔχουσι ἀνάγκην μεγάλων ποσοτήτων ὕδατος δηλ. θὰ πρέπει νὰ εἶναι ἐξησφαλισμένη μελλοντικῶς μεγάλη ποσότης τοῦ ἀπαιτουμένου καταλλήλου ὕδατος. Ἡ Βιομηχανία καὶ ἡ Γεωργία εἶναι οἱ δύο βασικοὶ συν-

●——ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΑΡΜΟΝΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

ΝΕΙΑΤΑ ΚΑΙ ΠΕΙΡΑ

Καλπάζουν τὰ νειᾶτα συνεχῶς καὶ τρέχουν μὲ ἰλιγγιώδη ταχύτητα. Τρέχουν γιὰ νὰ προφθάσουν τὴν γνώση. Νομίζουν, ὅτι ὅσο πιὸ γρήγορα τρέξουν, θὰ τὴν πιάσουν, θὰ τὴν κάμουν κτῆμα των.

Τί τὸ παράξενο εὑρίσκει ὁ πεπειραμένος σ' αὐτὸν τὸν καλπασμό. Ἴδια κι' αὐτὸς δὲν ἔτρεχε πρὸ χρόνων; Μόνος δὲν ἤθελε ν' ἀποκτήσῃ κᾶτι, ποὺ οἱ μεγάλοι κατέχουν, ἀλλὰ σὲ πολὺ βραχὺ διάστημα; Δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ φαντασθῇ, ὅτι χρειάζεται χρόνος πολύς, γιὰ νὰ πονέσῃ ὁ νέος, νὰ πολεμήσῃ μὲ τὴν βοήθειαν τῶν ἰδικῶν του δυνάμεων, γιὰ νὰ τολμήσῃ νὰ ὑψώσῃ τὴν κεφαλὴν καὶ ν' ἀτενίσῃ μὲ θάρρος τὴν ζωή. Τότε θὰ πέσῃ ὁ θαμπὸς πέπλος καὶ θ' ἀρχίσῃ νὰ διακρίνῃ τὸ μεγάλο αὐτὸ οἰκοδόμημα, ποὺ στὴν κορυφή του δεσπόζει ἡ γνῶσις. Καὶ περνοῦν τὰ χρόνια καὶ φεύγουν καὶ λίγο πρὶν σβύσῃ, τότε νοιώθει ὅτι ἔπιασε τὴν ἄκρη τοῦ νήματος, ποὺ ὁδηγεῖ στὴ ζωή. Καὶ τότε φεύγει ἱκανοποιημένος, ὅτι κᾶτι ἔκαμε.

Καλπάζει, λοιπόν, ὁ νέος καὶ χαιρόμεθα γι' αὐτό. Τὸν περιβάλλομε μὲ στοργὴ καὶ ἀγάπη. Τὸν προφυλάσσομε νὰ μὴν κτυπήσῃ ὀλέθρια σᾶν τὸν Φαέθοντα. Βαδίζομε κοντά του μὲ ἀγάπη καὶ τὸν βοηθοῦμε νὰ κρατᾷ γερὰ τὸ χαλινάρι, γιὰ νὰ μὴ κοπῇ καὶ πέσῃ· καὶ τότε θὰ θρηνοῦμε, ἀλλὰ θὰ εἶναι ἀργά. Θὰ τὸν βοηθήσωμε νὰ ὁδηγῇ, χωρὶς νὰ τοῦ πάρωμε τὰ ἡνία, γιὰ νὰ ἔχῃ χαρὰ ὅτι προσφέρει, τὴ χαρὰ ποὺ νοιώθουν τὰ νειᾶτα. Θὰ εἴμαστε ἕτοιμοι, ὅμως, σὲ κάθε ὀλίσθημά του νὰ τὸν βοηθήσωμε καὶ νὰ σταθοῦμε πλάϊ του. Γιατί ποιὸν ἄλλο σκοπὸ ἔχει ἡ ζωή μας, παρὰ νὰ καμαρώνωμε τὰ νειᾶτα καὶ νὰ ξαναζοῦμε μαζί τους τὴν ἴδια μας ζωή;

Νειᾶτα καὶ πεῖρα, πεῖρα καὶ νειᾶτα. Ποσὰ ἀντίστροφα καὶ θὰ μείνουν ὅπως ἔχουν. Γιὰ νὰ ἐπιτευχθῇ ὅμως ἡ λύσις τους, χρειάζεται συνεργασία. Σεβασμὸς καὶ θέλησις γιὰ κατανόησι τοῦ ἑνός· ἀγάπη, ἀνοχὴ καὶ βοήθεια τοῦ ἄλλου. Τί ὡραῖα ποὺ θὰ ὁδηγηθῇ τὸ ἅρμα στὸν προορισμό του!

Ἡ πεῖρα καὶ τὰ νειᾶτα εἶναι σᾶν τὶς δυὸ πετροῦλες τοῦ γιαλοῦ. Ἡ νιόβγαλτη, μὲ τὰ μούσκλια κολλημένα ἐπάνω της τὰ γλυστερά, στρέφει καὶ ἐρωτᾷ τὴν πέτρα τοῦ γιαλοῦ: ποῦ βρῆκε τὸ θάμπος της καὶ λάμπει σᾶν πετράδι ἀληθινό;

Καὶ ἀπαντᾷ ἡ ἄλλη: Ἔτσι ἤμουν κι' ἐγώ, σὰν κι' ἐσέ. Μὲ κτύπησε ὅμως πολὺ τὸ κῦμα. Μπῆκα πάλι στὴ φουρτουνιασμένη θάλασσα καὶ πάλι ξαναβγῆκα. Κτυπήθηκα, πόνεσα. Καὶ νᾶμαι τώρα, τὸ δειλινό.

Τὸ πετραδάκι κατάλαβε...

ΚΑΤΙΝΑ ΣΒΕΤΣΟΥ

ΕΠΙ ΤΗ ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΕΠΕΤΕΙΩ

Η ΠΤΩΣΙΣ ΤΗΣ ΒΑΣΤΙΛΛΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Τοῦ κ. ΧΡΗΣΤΟΥ Γ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΥ
Δημάρχου, Πρώην Ὑπουργοῦ

Ἔχει ἀφήσει τὴν σφραγῖδα της εἰς ὁλόκληρον τὸν νεώτερον πολιτισμὸν ἡ 14η Ἰουλίου 1789. Κυριολεκτικώτερον, τὸν ἔχει διαμορφώσει. Διότι τοῦ προσέφερε τὴν ζύμην. Τοῦ ἔδωκε τὴν βάσιν, διὰ τὴν ἔκτοτε ἰλιγγιώδη ἀνάπτυξίν του. Τότε ἀκριβῶς διεμορφώθη κάποιος νέος τρόπος ζωῆς, ἐσχεδιάσθη κάποιο νέον περίγραμμα σκοπῶν, μέσα εἰς τὸ ὁποῖον ὁ ἄνθρωπος γνωρίζει νὰ πορεύεται μὲ συγκεκριμένας ἐπιδιώξεις, μὲ σταθερὰ βήματα, μὲ ἀποφασιστικότητα. Γνωρίζει πλέον σαφῶς καὶ τὰς ὑποχρεώσεις του καὶ τὰ δικαιώματά του. Πρὸ τῆς πτώσεως τῆς Βαστίλλης, ὑπῆρχον μόνον αἱ πρῶται. Τὸ δικαιον καὶ εἰς τὴν γενικωτέραν καὶ εἰς τὴν εἰδικωτέραν ἔννοιάν του ἦτο αἰχμάλωτον τῆς ἰσχύος. Αὐτὴ ἀπετέλει τὸν ρυθμιστικὸν παράγοντα. Αὐτὴ καθώριζεν. Αὐτὴ ἐνομοθέτει. Ἡ θέλησίς της ἔγραφε τὸν κύκλον, μέσα εἰς τὸν ὁποῖον καὶ μόνον ὤφειλε νὰ κινηθῇ ἡ ζωή. Καί, φυσικά, ὁ κύκλος αὐτὸς καθίστατο ἀσφυκτικός. Καὶ ἐδημιούργει ἄγχος. Καὶ ἀφήρει ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον τὴν ἐλπίδα. Ἡ μοιρολατρεία καὶ ἡ ἐπιτηδειότης ἦσαν δεσπόζουσαι δυνάμεις. Εἰς αὐτὰς εἶχεν ἀγκιστρωθῆ ἡ ζωή.

Ἡ 14η Ἰουλίου 1789 ἐδημιούργησε τὸν σταθμόν. Ὑπῆρξε τὸ σήμαντρον τῆς Ἱστορίας, ποὺ ἐκάλει τὴν συνείδησιν εἰς συναγερμὸν καὶ ἀφύπνιζεν, αἰφνιδίως, τὰς θελήσεις ὡς συνασπισμόν, διὰ τὴν διεκδίκησιν τῶν δικαιωμάτων. Αἰφνιδίως ἐλύθη ὁ γρῖφος. Αἰφνιδίως ἤλλαξεν ἡ εἰκών. Εἰς ἀκατάσχεστον ὁρμὴν κατὰ τῆς 6ίας μετεβλήθη ὅλη ἐκείνη ἡ ἀπάθεια, ἡ ὁποία ἐφαίνετο κηδεμονεύουσα τὴν ζωήν. Μὲ μιᾶς ἐκρημνίσθη τὸ φρούριον. Μὲ μιᾶς ἤνοιξε διάπλατα ἡ ὁδός. Καὶ ἡ ἀτραπὸς τῆς ἐλπίδος κατέστη λεωφόρος, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἤρχισε νὰ περνᾷ τὸ ἰδανικόν. Τὸ ἰδανικὸν τοῦ ἀνθρώπου νὰ ψαύσῃ τὴν ἔξαρσιν, νὰ ἀνεβῇ, νὰ δημιουργήσῃ. Νὰ δημιουργήσῃ ἕνα κόσμον, εἰς τὸν ὁποῖον ἡ Ἐλευθερία, συνυφασμένη μὲ τὸν Νόμον, θὰ κυβερνᾷ τὴν δραστηριότητα εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς.

Αὐτὴν τὴν τεραστίαν προσφορὰν τῆς Γαλλίας τιμῶμεν σήμερον. Δὲν εἶναι στενῶς Γαλλικὴ ἑορτή. Εἶναι ἡ ἑορτὴ τῆς Ἀνθρωπότητος. Εἶναι, κυριολεκτικώτερον, ἑορτὴ τοῦ ἀνθρώπου. Δι' αὐτὸ καὶ μὲ κάθε ἐπέτειον αἰσθάνεται τὴν συγκίνησιν, τὴν ὁποίαν ἐδοκίμασεν, ὅταν τὸ πρῶτον ἐπληροφορεῖτο τὸ γεγονὸς τῆς πτώσεως τῆς Βαστίλλης. Καὶ ἀκόμη, δι' αὐτὸ ἔχει συνειδητοποιήσει εἰς τὸ ἔπακρον τὸ νόημα, τὴν ἐπιταγὴν καὶ τὴν ἐντολὴν ποὺ περικλείει ἡ 14η Ἰουλίου 1789.

☆

Εἰδικώτερον ἡ Ἑλλάς, ἡ ὁποία ἐγαλουχήθη μὲ τὴν Γαλλικὴν ἀντίληψιν καὶ εἶδε τὰς τύχας τῆς νὰ διαμορφοῦνται βάσει αὐτῆς, ἔχει λόγους νὰ αἰσθάνεται ἰδιαιτέρως ἔντονον τὴν σημασίαν τῆς ἐπετείου. Διότι ἡ Γαλλικὴ Ἐπανάστασις, μὲ τὴν προηγηθεῖσαν πνευματικὴν ἡγεσίαν της, ἤνοιξε τὸν δρόμον εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐθνεγερσίαν καὶ ἐδημιούργησε τὰς προϋποθέσεις διὰ νὰ τεθῇ καὶ μὲ τὴν ἀξιοποίησιν τοῦ αἵματος καὶ τῶν θυσιῶν νὰ δικαιωθῇ τὸ αἴτημα τῆς Ἐλευθερίας. Ἔκτοτε, αἱ δύο χῶραι ἐπορεύθησαν ἀπὸ κοινοῦ εἰς τὴν ὑπεράσπισιν τῶν ἰδεωδῶν, διὰ τὰ ὁποῖα καὶ μόνον ἀξίζει ἡ ζωή. Καὶ ἐβριάμβευσαν. Πορεύονται καὶ σήμερον ὑπερήφαναι καὶ εἴπέρ ποτε ἀποφασισμέναι εἰς τὴν συνεργασίαν των. Ἡ πρόσφατος ἐπίσκεψις τοῦ μεγάλου ἡγέτου τῆς Γαλλίας, τοῦ Προέδρου Στρατηγοῦ Ντὲ Γκώλλ, τὴν ὁποίαν μὲ πλημμύραν αἰσθημάτων τὴν ἐχαιρετίσαμεν, τὸ πιστοποιεῖ. Καὶ ἡ ὁμόθυμος Ἑλληνικὴ θέλησις τὸ ἐπισφραγίζει. Ὁ Ὕμνος τῆς Γαλλίας θὰ δονήσῃ τὰς ψυχάς μας σήμερον καὶ θὰ μᾶς τονώσῃ. Ἡ Γαλλία εἶναι ἡ πλέον ἀγαπημένη μας χώρα καὶ ἡ θετικωτέρα ἀσφάλεια ὑπὸ τὴν στιβαρὰν χεῖρα τοῦ γενναίου στρατηγοῦ κ. Ντὲ Γκώλλ.

ΧΡΗΣΤΟΣ Γ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ

ΤΟ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ ΜΙΑΣ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ

Ἡ καρδιοπάθεια σκοτώνει περισσοτέρους ἀπὸ τὰ αὐτοκίνητα

280.000 θύματα ἐτησίως εἰς Ἀγγλίαν

ΑΙΤΙΑ: ΤΟ ΑΓΧΟΣ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Ἰούνιος. (Ἰδ. ὑπηρ.). — Τὰ θύματα τῶν παθήσεων τῆς καρδιᾶς καὶ τοῦ κυκλοφοριακοῦ συστήματος ἀριθμοῦνται ἐτησίως στὴν Ἀγγλία σὲ 280.000. Τοῦτο σημαίνει, ὅτι ἕνα ἄτομο ἐπὶ δύο πεθαίνει ἀπὸ τὴν παραπάνω αἰτία. Τὰ θύματα τοῦ καρκίνου εἶναι λιγώτερα ἀπὸ τὸ μισὸ τοῦ ἀριθμοῦ αὐτοῦ, ἐνῶ οἱ θάνατοι ἀπὸ παθήσεις τοῦ ἀναπνευστικοῦ συστήματος (φυματιώσεις, βρογχίτιδες κλπ.) δὲν φθάνουν οὔτε τὸ ἕνα τρίτο.

Οἱ ἐπίσημες ἀγγλικὲς στατιστικὲς ἀποκαλύπτουν ὅτι ἡ καρδιὰ σκοτώνει δεκατέσσαρες φορὲς περισσότερον Ἄγγλους ἀπὸ ὅσους ὁ τροχός. Στὰ 1961 πέθαναν 77.000 Ἄγγλοι ἀπὸ ἀποπληξία, 95.000 ἀπὸ θρόμβωσι τῶν στεφανιαίων ἀρτηριῶν, 17.000 ἀπὸ ἀρτηριακὴ ὑπέρτασι καὶ 11.500 ἀπὸ ἀρτηριοσκλήρυνσι. Οἱ ἀνησυχητικοὶ αὐτοὶ ἀριθμοὶ δημοσιεύθηκαν πρὸ ἡμερῶν στὴν ἐφημερίδα «Νταίηλυ Μίρρορ», στὴν ὁποίαν δόθηκαν ἀπὸ τὴν Βρεταννικὴ Καρδιολογικὴ Ἑταιρία.

Ο ΣΤΡΑΤΑΡΧΗΣ ΑΛΕΞΑΝΤΕΡ

Στὴν ἴδια ἐφημερίδα, τὴν ἴδια μέρα, δημοσιεύθηκαν, παραπλεύρως στὶς στατιστικές, δηλώσεις τοῦ στρατάρχου Ἀλεξάντερ, ὁ ὁποῖος πρὶν ἀπὸ πέντε χρόνια εἶχε πάθει καρδιακὴ προσβολή.

«Στὰ 1958 — ἀφηγεῖται ὁ στρατάρχης — βρισκόμουν στὸν Καναδᾶ. Εἶχα τότε ἄριστα στὴν ὑγεία μου καὶ πήγαινα κάθε μέρα κυνήγι. Ἀλλὰ ἕνα ὡραῖο πρωῒ ξύπνησα νοιώθοντας δυνατὸ πόνο στὸ στῆθος. Ὁ πόνος κράτησε δέκα λεπτὰ μόνο καὶ ὕστερα χάθηκε. Δυὸ μέρες ἀργότερα ἔνοιωσα τὸν ἴδιο πόνο. Στὴν ἀρχὴ νόμισα ὅτι ἐπρόκειτο περὶ δυσπεψίας.

Μετὰ μία ἑβδομάδα ὁ πόνος ἔγινε δριμύτατος, ἀφόρητος. Ἡ σύζυγός μου φώναξε γιατρό. Ἐκεῖνος μοῦ μίλησε εἰλικρινὰ καὶ μὲ πληροφόρησε ὅτι ἐπρόκειτο περὶ καρδιακῆς προσβολῆς. Μέ μετέφεραν σὲ ἕνα νοσοκομεῖο, ὅπου ἔμεινα ἐνάμισυ μῆνα. Οἱ

●——ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΜΕ ΤΟ ΜΑΤΙ ΚΑΙ Τ' ΑΥΤΙ

Προόδου διαπιστώσεις

Ἡ λεωφόρος Γούναρη διεκδικεῖ πλέον τὰ πρωτεῖα σὲ καθημερινὴ κίνησι. Χιλιάδες συμπολιτῶν διέρχονται καθημερινῶς ἀπὸ ἐκεῖ. Καὶ τροχοφόρα ἀπειράριθμα. Παληὸς Πατρινός, ποὺ ἀγωνίστηκε, στὰ χρόνια του, γιὰ τὴν ἀνάπτυξι τῆς πόλεως, μένει ἐκστατικὸς μὲ ὅ,τι βλέπει, ἰδιαιτέρως τὶς μεσημβρινὲς ὧρες. Τί κίνησις αὐτοκινήτων! Θυμίζει κεντρικὴ ὁδὸ τῆς πρωτευούσης. Καὶ τὰ... μουστάκια του, τὰ καλοδιατηρημένα, γέλοῦν κι' αὐτὰ ἀπὸ χαρά!!! Ὁ ἴδιος ἔμεινε μισθοσυντήρητος - συνταξιοῦχος, ἡ Πάτρα, ὅμως, προώδευσε. Σ' 3λους τοὺς τομεῖς ἀνεπτύχθη καὶ οἱ ὁρίζοντές της γιὰ τὸ μέλλον κάθε ἄλλο παρὰ κλειστοὶ εἶναι.

☆

Ἡ λεωφόρος Γούναρη ἀπόδειξις ἀναμφισβήτητος τῆς ἐπελθούσης μεταβολῆς στὴν πόλι, τῆς σημαντικῆς βελτιώσεως δοκουμένο. Ὁ περὶ τὰ δημοτικὰ πράγματα ἀσχολούμενος τὸ πάλαι ποτὲ (παλαίμαχος) συμπολίτης στρέφει τὸ βλέμμα πρὸς ὅλα τὰ σημεῖα κι' ὁ συνοδεύων αὐτὸν ἐγγονός του ἱκανοποιεῖ τὴν περιέργεια τοῦ παπποῦ:

—Αὐτὸ ἐδῶ τί εἶναι;

—Ἀρτοποιεῖο - ζαχαροπλαστεῖο.

—Καὶ προσφέρει καὶ φαγητά, ἀπ'ὅ,τι βλέπω!

—Ναί, παππού, καὶ καφὲ ἀκόμη.

Ὁ παπποῦς διαβάζει σὲ βιτρίνα καινούργιου γωνιαίου καταστήματος: «Καλλυντικὰ» κλπ. καὶ ἐρωτᾷ:

—Νέον ἀρωματοπωλεῖον θὰ ἔχουμε;

—Ὄχι, εἶναι σύγχρονο φαρμακεῖο, τώρα γίνεται.

—Κι' αὐτὸ ποὺ βλέπω; Μὴ μοῦ πῆς ὅτι θὰ προσφέρῃ καὶ... παγωτό!

Εἶναι ἠλεκτρικὸ ψυγεῖο γιὰ τὶς κρέμες κλπ., ποὺ χρησιμοποιοῦν οἱ γυναῖκες καὶ γιὰ τὰ ἀντιβιωτικὰ καὶ ἄλλα φαρμακευτικὰ συσκευάσματα, ποὺ ἀπαιτοῦν ψῦξιν.

Σταυροκοπήθηκε ὁ γερο - Πατρινὸς καὶ σκούπισε, κλεφτά, κάποιο δάκρυ χαρᾶς. Μὲ τὴν... ἄδεια τῶν... ρευματισμῶν του, συνεχίζει τὴν περιήγησίν του ἀνὰ τὴν πόλιν, γιὰ νὰ τὴν... γνωρίσῃ!!! Ἀγάπη ἀνυστερόβουλη εὐγενοῦς πνεύματος...

☆

Πόσο ἀπατοῦν, πολλὲς φορές, τὰ φαινόμενα! Σὲ κάθε βῆμα τῆς ζωῆς μας, εἶναι δυνατὸν νὰ συναντήσουμε τοιοῦτο εἶδος «ἀπατηλότητες»!!! Τὸ λαϊκὸ γνωμικὸ «ὅ,τι γυαλίζει δὲν εἶναι χρυσός», ἔχει κι' ἐδῶ τὴ θέσι του. Δυὸ δεσποινίδες, ἀρκετὰ ἐμφανίσιμες, χαριτωμένες μᾶλλον, ἀπασχολοῦν τὸ... μικρὸ τους μυαλουδάκι μὲ κάποιον γκριζομάλλη κύριο καὶ τὸ ἁπλωμένο ἀερόστρωμά του! Εἶναι, νομίζουν, κάποιος ἀπὸ τοὺς νεοπλούτους, ποὺ φυτρώνουν μεταπολεμικῶς, σᾶν μανιτάρια σὲ λιπασμένη — μὲ φυσικὴ κοπριὰ — γῆ. Πιστεύουν, πῶς σκοπός του εἶναι ἡ ἐπίδειξι χρήματος καὶ οἰκονομικῆς εὐρωστίας καὶ στὴν πλάζ ἀκόμη. Ἐμφανίζονται, βλέπετε, τόσον ἐλάχιστοι κάτοχοι ἀεροστρωμάτων πλάζ στὶς ἀκρογιαλιές, ποὺ δικαιολογεῖται ἡ προκληθεῖσα ἐντύπωσις. Τὶς κοσμικὲς δεσποινίδες ἀπαλλάσσει τῶν περαιτέρω σκέψεων γιὰ τὸν κύριο - ἀερόστρωμα φιλικό τους πρόσωπο:

—Πρόκειται περὶ ἐσχάτως ἀποφυλακισθέντος, ποὺ γιὰ νὰ συνηθίσῃ σ' ἀναπαυτικὴ κλίνη, στέρνει μαζί του τὸ ἀερόστρωμα!!!

Ποιὸς γνωρίζει τὴν ἀλήθεια;

☆

Ἡ μακρᾶς διαρκείας διακοπὴ τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος προύκάλεσε, προχθές, ποικίλα σχόλια. Ὁπωσδήποτε, αὐθαίρετα καί, ἀσφαλῶς, ἀπίθανα. Ἠκούσθησαν συμπολῖται, καχύποπτοι ἐκ φύσεως, νὰ λέγουν:

«Εἶναι σκόπιμος ἡ διακοπή, ἡ βλάβη δὲν μοιάζει ἀληθινή».

«Ἡ φάβα ἔχει λάκκο».

«Συζήτηση γιὰ τὸ «Γλαῦκο» κάνει τὸ δημοτικὸ συμβούλιο, γιατί νὰ μὴ ἀποδείξουν καὶ ἐμπράκτως οἱ ἐνδιαφερόμενοι γιὰ τὴν ἐξαγοράν του, ὅτι ὄντως πάληωσε κι' ἀχρηστεύτηκε;»!!

Εὐτυχῶς, ποὺ δὲν παρηκολούθησε τὴ συζήτησι κανένας περὶ τὰ δημοτικὰ... φλυαρῶν, διότι διόλου ἀπίθανον νὰ εἴχαμε δημοτικὴν... κρίσιν!!!

Ὁ Ρεπόρτερ

Η ΕΠΑΡΑΤΟΣ ΝΟΣΟΣ

Οἱ μαστοί, πρῶτος στόχος τοῦ καρκίνου

ΘΕΡΑΠΕΥΟΝΤΑΙ ΟΜΩΣ ΤΑ 90 0/0 ΤΩΝ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΩΝ

Ὁ καρκίνος δὲν ἐκλέγει. Μπορεῖ νὰ ἐπιτεθῇ ἐναντίον οἱουδήποτε ὀργάνου ἢ ἱστοῦ τοῦσώματός μας. Ἀλλὰ προσβάλλει κυρίως τοὺς μαστοὺς τῶν γυναικῶν. Οἱ στατιστικὲς λένε, ὅτι ἐμφανίζεται ἐκεῖ τέσσερις φορὲς περισσότερο ἀπ' ὅ,τι στοὺς πνεύμονες, 3½ φορὲς περισσότερο ἀπὸ ὅ,τι στὸ στομάχι. Ἕνας χειρουργὸς εἶπε: «Ἡ ἀσθένεια αὐτὴ τιμ